

Nr 659

Av herr **Larsson** i Norderön m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 42, angående bidrag till restaurering av Uppsala domkyrka m. m.*

(Lika lydande med motion nr 545 i Första kammaren)

Frågan om anslag ur kyrkofonden för avlöning av Evangeliska fosterlandsstiftelsens sjömanspräster har behandlats av riksdagen åren 1960 och 1961, båda gångerna i anledning av väckta motioner (år 1960 nr I: 262 och II: 394 och år 1961 nr I: 561 och II: 668). Motionerna har behandlats av tredje lagutskottet (utl. nr 19 år 1960 och nr 11 år 1961).

Arten och omfattningen av Fosterlandsstiftelsens verksamhet på sjömansvårdens område har redovisats i de nämnda motionerna. Det torde därför vara överflödigt att här upprepa dessa omständigheter. Framhållas bör dock att verksamheten utgör en stor påfrestning för stiftelsens ekonomi men att den trots detta även under år 1961 uppehållits i ännu större omfattning än tidigare. Mot bakgrunden av vad som förekommit vid riksdagsbehandlingen av de nämnda motionerna har stiftelsen ansett sig kunna räkna med att inom en nära framtid få någon ekonomisk lättnad i denna betydelsefulla verksamhet.

Tredje lagutskottet har i de nämnda utlåtandena uttalat sig mycket positivt om Fosterlandsstiftelsens verksamhet bland sjömän. Av utlåtandena framgår emellertid att det av formella skäl ansetts tveksamt huruvida kyrkofonden kan tagas i anspråk för anslag till samfund av stiftelsens karaktär. Utan att taga ställning i denna fråga har utskottet, i synnerhet år 1961, anvisat några tänkbara sätt att lösa problemet. En av de utvägar som antytts består i att Svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse, som redan nu erhåller bidrag ur kyrkofonden för sin verksamhet bland sjömän, skulle övertaga ansvaret för avlöning av stiftelsens sjömanspräst i Hamburg såsom varande den hamnstad där stiftelsen bedömde behovet vara allra mest angeläget. För verksamheten i övrigt skulle stiftelsen ansvara.

Vid framläggandet av sitt nyss nämnda förslag byggde utskottet på det kända förhållandet att Sjömansvårdsstyrelsen och Fosterlandsstiftelsen redan i många år samarbetat på sjömansvårdens område. Utskottet ansåg att frågan huruvida Sjömansvårdsstyrelsen kunde erhålla bidrag ur kyrkofonden för avlöning till en sjömanspräst i Hamburg fick prövas i vanlig ordning i samband med övriga anslag för budgetåret 1962/63.

Mot bakgrund av det anförda hade man väntat att frågan upptagits i den *Bihang till riksdagens protokoll 1962. 4 saml. Nr 659*

nu överlämnade propositionen nr 42 angående anslag ur kyrkofonden. Tyvärr har vi emellertid funnit att så ej är fallet, uppenbarligen beroende på att Sjömansvårdsstyrelsen ej framställt något yrkande om ytterligare avlöningsbidrag för sjömanspräster. En närmare undersökning av förhållandena har visat att mellan Svenska sjömansvårdsstyrelsen och Evangeliska fosterlandsstiftelsen senare har skett en överenskommelse om en lösning enligt de av tredje lagutskottet år 1961 angivna principerna. Denna överenskommelse träffades den 13 februari 1962, varför yrkande om en mot överenskommelsens innebörd svarande höjning av sjömansvårdsstyrelsens bidrag till avlöning åt sjömanspräster icke tidigare kunnat framställas. Avskrift av överenskommelsen kommer att överlämnas till vederböraade utskott.

Under åberopande av vad sålunda anförts och då formella hinder för bifall till ifrågavarande anslagsansökan numera ej torde föreligga, hemställas,

att riksdagen måtte utöver de av departementschefen äskade anslagen till Svenska kyrkans sjömansvårdsstyrelse anvisa ytterligare ett årligt avlöningsbidrag å 18 500 kronor att utgå ur kyrkofonden, samt

att Kungl. Maj:t måtte meddela de närmare föreskrifter beträffande anslaget som eventuellt kan befinnas erforderliga.

Stockholm den 14 februari 1962

Erik Larsson
i Norderön

Eric Nelander

Olof Johansson

Hans Wachtmeister

Ernst V. Staxäng

Gunmar Carlsson

Nils G. Hansson

Axel Landgren